

C S U R G Ó É S V I D É K E

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félsz évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt 4 kor.)
Negyedévre: (2 kor.) 1 frt
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkesztő:

Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Népkönyvtárakat.

Bizony sok tinta elfogyott, sok toll elkopott a népkönyvtárak érdekében, az újságok szerencsésen az unalomig elcsépelelték már ezt a témát és Isten látja lelkünket, — mi sem vállalkoznánk sem a falra borsóhányásra, sem a kőrösi szentelt víz használatra sem szóval nem íránk erről a kérdéstről, hogyha főzbeesőleg nem történik oly fontos, nagyjelentőségű intézkedés.

Ugyanis a földművelésügyi m. kir. miniszter a népbuító járvány ellen tisztán a közművelődési területen megtalálta az orvosszerket. A magyar népiskola megtette a magáét és hogy az agrar socialis mus sajtó oly hevenyfertőző baj, az főleg abból következett, mert a népnek nem volt falukon meg a lelki tápláléka. A szocializmus irodalmi propogandája ellen nem tettünk semmit irodalmi téren, ma törvény alkotások és kormány intézkedések már megszüntették azon okokat, melyek a munkás osztálynak jogosan sérelmét képezheték. Ma már betetőzi ezt a társadalmi baj ellen megindított munkát a közművelődési tényezők vonalba állítása.

A földművelésügyi kormány az egész országban népkönyvtárakat állít. A kimerített kultuszárca segítéséhez így járul a földművelési tárca Eddig a miniszter ur több megyének jelenté-

keny összeget adott arra a célra, hogy népkönyvtárak állittassanak. A kormány rendszerint a helyi közművelődési egyesületek útján juttatja el a maga jótéteményét, az a célja, hogy a felügyelet rendszeres volta, a népkönyvtárak ügyét ne tegye vigye zátonyra, midőn a dolgok természet-e szerint a lelkesedés szalma lángra elaludni szokott.

Nem lehet eléggé az akciót dicsejteni. A ki a baj úterén tartotta a kezét, az nagyon tudja, hogy eddig is a baj az volt, hogy a falukon jobb szellemi táplálék híján a ponyvák és az apostolok maszlaga tartotta, hízta, butította és vezette félre a jóhiszemű embereket. Főleg az volt a kész veszedelem, hogy a társadalom elnéző semlegessége mellett viszont a szocialis izgatás nagyon is éber és élénk tevékenységű volt. A helyzet pedig az: hogy a művelődés vágyával sokan megelégtettek de eszközök nélkül, természetesen kapva kaptak az aránylag olcsó ponyvatermékeken, a szocialista lapokon.

Most ha a népkönyvtárak állami támogatás mellett valósulnak, akkor a falukra jóirányú könyvek jutnak. Rendszeressé válik a népművelődés, a népkönyvtárral kapcsolatban megtartatnak a jóirányú gazdasági előadások és mind ezeknek hasznát a békés társadalom látja.

Jelentőségét, sikerét szinte nem is lehet eléggé belátni ma a célnak, ha a helyi tényezők közömbössége meg nem akasztja.

Érdekes maga a könyvtáregylet szabályzata, melyszerint az egyesület nemcsak könyvtárt létesít, lapokat járát, tagjai működésére télen át előadások rendezésével hat s a társadalmi életet és egyetértést a községben megszilárdítani törekszik. Az egyesületnek tagja lehet minden becsületes honpolgár, a ki a tizenötödik életévét betöltötte. A rendes tagok — ha a községben ilyen egyesületeket csinálnak — havonként 10 krt. fizetnek. Tiszteleti tag az, a ki megfelelő adományt tesz le, legalább 10 ffrtot. Mind a rendes, mind a tiszteleti tagok a könyvtárt szabadon használhatják, a közgyűlésen szavazati joggal bírnak, de egyúttal az egyesület érdekeit is szemelőtt tartani kötelesek. Az egyesület könyvtárnoka a községi tanító. Az egyesület olvasó helyisége egész nap nyitva áll. Aratás ideje alatt egészben szünetel. Az egyesület télen át a könyvtár gyarapítására társasestélyeket rendez, Lakodalmak s más ily fajta ünnepeknél az előljáróság tudtával nevezett egyesület gyűjtést is rendezhet.

A mi pedig a legfőbb ezen ily irányú népkönyvtáregyesületeket a miniszter segélyezi, könyvekkel ellátja,

T á r c z a.

Ima a harcz alatt.

(Körner Th.)

Atyám, hivlak Téged!
Bömbölve környékez a fegyverek zaja,
Vakító villámok cikáznak át rajta,
Harcz viharában is a Te neved zengem,
Atyám, vezess engem!

Atyám, vezess engem!
Vezess győzelemre, vagy pedig halálba,
Elismerem, mily nagy hatalmad határa,
Uram, mint akarod, úgy vezérelj engem,
Istent elismerem.

Elismerlek Isten!
Őszi hervadásban, levél hullásában,
Ép úgy, mint a csaták dörgő viharában,
Kegyelem forrása, elismerlek Téged,
Uram áldj meg kérlek.

Uram áldj meg kérlek!
Életemet a Te kezébe ajánlom,
— Veheted, Te adtad, nem az én sajátom —
Éltemben, holtomban Atyám áldj meg kérlek!
Dicsőítlek Téged!

Dicsőítlek Téged!
Nem földi javakért vívjuk ezt a harcot,

Legszentebb dologért fogtuk meg a kardot,
Áldalak is Téged, győzve, avagy esve,
Magam Neked esdve.

Neked adom magam
Ha üdvözöl engem a halál dörgése,
Ha ömölve folyik ereimnek vére,
Magamat akkor is felajánlom Neked,
Atyám, hivlak Téged!

Németből
HALÁSZ MARGIT.

Az iskolatárs.

— Levél egy boldog férjhez. —

Napok óta bánt egy ígéret, melynek beváltásától előre is remegek. Tudod azon a kedves születésnap estélyen történt, melyen te voltál az ünnepelt.

Annyi boldog férj volt ott együtt és annyi viruló arcú menyecske s engem a garcon élethez szokott legényt elkápráztatott s titkos sóvárgásom a házasság után kitört. Szinte hálát éreztem utánad, midőn megszólalni kezdted, hogy: Ugyan barátom házasodjál meg! Legényélet nem élet!

Kedves barátom!
Mea culpa! A kártyaasztalnál voltam én is, de azok a syréni asszonyhangok kicsaltak a mellékszobában rögtönzött paradicsomkertbe. Tudod, a te gorombán s stergó

cserépkályhád mellett fogott el egy aranyos naiv gyermekleány, selyempuha kacsóival megfenyegetett és aztán azt mondta, hogy goromba vagyok. Megvámolt ez a moire ruhából kifésülő szép rózsabimbócska 10 kr. erejéig, kikötve, hogy azt a 10 krt. vissza nem kapom többet, ha még egyszer kártyázni megyek. Azután én még ráerek kártyázni, ha majd fáj leszek.

És akkor te jöttél habzó boros pohárral és unszoltál hogy igyam. Ittunk és a kocziintásnál elárultad te azt, a mit én csak sejtettem.

No a jövődöbelid egészségére!
Kiszaladt erre a torkomon az (éljen) és te meglepve néztél rám: Ah, tehát megházasodol?

Igen.
Gratu'álok, kezét rá!
Kezét adtam és a hogy végig legeltetem szemeimet a tereferő fiatal asszonykákon, egy cseppet sem bántam meg hirtelen adott ígéretemet. Ugy hajnalhajban diskreten mámoros fível és vígan dudorázva az utolsó valzert, mentem hazafelé. Elkézdtem magyarul a virrasztó sok csillagnak, hogy igazad van, meg kell házasodnom. Annyi szegény legény meg merte ezt tenni én előttem s csak én voltam gyáva követni példájukat. Végre is csak kell keresni egy magamhoz

nagyon itt van az ideje, hogy a községek előjárói, lelkeszei és tanítói a kérdés iránt érdeklődjenek.

Egyik lapszerkesztő kollégánk Verner László (lakik Békés-Csabán) bármely község lakóinak egy levelezőlapon kifejtett kérdésére szívesen elmegy a helyszínére, hogy az egyesületi könyvtár és a szövetkezeti más ügyekben is tanácsaival szolgáljon s e kérdésben előadást tartson.

H i r o k.

— **Főúri vadászat.** Gróf Festetics Tasiló berzencei vadaskastélya mai nappal ismét megélnéül. A gróf ma érkezik meg Berzenczére több tagu vadásztársaság kíséretében. Ezuttal 3-4 napig tartó nyulvadászatot rendeznek és pedig holnap a berzence-csurgói mezőket hajtják, hol legkevesebb 700 drb. nyulra számítanak.

— **Hivatalvizsgálat.** Dörner Zoltán kir. törvényszéki elnök, az évente szokásos hivatalvizsgálatot december 15. és 16-ik napjain ejtette meg járásbíróágunknál. A vizsgálatot teljesítő elnök mindent a legnagyobb rendben talált.

— **Silvester.** Az idén egy új egyesület a most alakult „Korcolya Egylet” rendez Silvester estélyt. A mulatság minden tekintetben sikeresnek ígérkezik. A sikert főleg az biztosítja, hogy az egylet élén hölgyek is állanak, a kik valószínűleg mindent elfognak követni, hogy első mulatságukkal megnyerjék a közönséget. A mulatságra szóló meghívó így szól: A Csurgói Korcolya Egylet f. évi december hó 31-én, Csurgón, a „Korona” szálló dísztermében, saját pénztára javára, tombolával egybekötött zártkörű Silvester estélyt rendez. Belépti-díj: személyjegy 1 frt., családijegy 2 frt. Kezdeté este 8 órakor.

— **A korcolya egyesület** jég pályája elkészült s csak a hideg fagyot várja, hogy tükör sima jégén ünnepélyességgel fogadhassa Halifax kedvelőit. A pálya elég közel fekszik az u. nevezett „Csokonai” liget alatt. Elég terjedelmes s ha szél nélkül fagy a mesterséges tó, igazán kifogástalan pálya áll a korcolyázók rendelkezésére. Az egylet gondoskodni fog arról is, hogy jó tágas, fűthető deszka bódé álljon a nem korcolyázó közönség rendelkezésére.

— **Az arczátlan.** Kis városunk nyugalmanak és egyes családok békéjének megháborítására egy ismeretlen „arczátlan” vállalkozott. Csurgón

régidiktől fogva divatos már az „anonim” levelek küldözgetése. Alig volt nálunk völegény vagy menyasszony, a ki ne kapott volna „anonim” levelet, melyben a levélíró meghurcolta a jegyespár becsületét. Tudtunkkal a levelek soha sem értek célzt. Lehet, hogy sok kellemetlenséget okoztak, de a lakzi azért meg volt. Nehány éven át szünetelt „Anonimus,” vagy csak ritkán jelentkezett egy-egy szennyes levelében. Legújában azonban ismét fellépett s kísért mint Jack a híres hasfelmetsző. Piszkos keze belenyul a családi szentélybe, rágja a becsületet, mint a szű a fát. Nem állítja a legtiszteltebb családok beléletet a legarczátlanabb változásokkal piszkolni. Mezmásított vonásaiban gyakorlott kézre lehet ismerni s kiletét sejtí a közönség. Hogy az arczátlan levelező mielőbb kézre kerüljön közóhaj. A siker érdekében megtették a szükséges lépéseket s hihető, hogy Anonimust legközelebb leleleázva adjuk át a közönség és a bíróság ítéletének.

— **Zalavármegye** Csongrád vármegyének. A mint a Zala urja, a vármegye e hó 12-én tartott törvényhatósági közgyűlésén foglalkozott Csongrádmegye átiratával, mely az ellenék parlamenti eljárása ellen van irányítva. Ilyen határozatot mint Zalában, keveset hoztak, a közgyűlés „fájdalmas sajnálatát fejezte ki Csongrád vármegye átirata felett s egyszersmind az országgyűlési egyletűt ellenék iránt, alkotmányvédő működéséért, elismerését és hálóját jegyzőkönyvileg örökölte meg.

— **Kérelom.** A korcolya-egylet választmánya felkéri ezen uton is a korcolyázás barátait, hogy az új egyesület ügyeit kegyeskedjenek felkarolni s a silvester estélyen tartandó tombolára ajándéktárgyakat sziveskedjenek adományozni. Az e nemű szives küldemények Dr. Éhn Kálmán egyeleti pénztáros ur kezéhez juttatandók.

— **Az „Isteni gyermekbarát”-ról** címzett zárdában Somogy-Berzenczén a szokásos szini előadást folyó év december hó 27-én délután 5 órakor tartják a zárdá növendékei. Az ünnepélyes előadás sorrendje következő: Magyar induló 6 kézre Thera Károlytól. Előadják: Pintér Gabriska, Kaufmann Elvira, Gróf Margit. A testvéri szeretet. Színmű 4 felvonásban. „Zieh mit!” 4 kézre Daise-től. Az aggodalmasak. 1 felvonásban. „Gulop” 6 kézre Streabbog L-től. Superlati

doktor inasa. Vigjíték 1 felvonásban. A fenyűg. Karác ólyt jatek egy felvonásban. Zárótek.

— **Nem kell a bíról páloza.** A hajdani jó világhin így az év végén megindult a hájsza. Ki legyen a község bírój. Volt pályázó bőven, alig lehetett a sok érdemes ember közül választani. Ha aztán meg volt a fa'u esze, a lakosság nagy ünneppéggel írtatta hivatalba az új bírót. A régi bírót elbucuztatta a legöregebb esküdt. A fiatal-ság kiásta háza elől a bírói hivatal jelképét a hatalmas tölgyoszlopot s alkalmi dalok éneklése közben vitte az új bíról háza elé, hol a volt öreg bíról ékes szavakkal, a nép öljen rivalgása közben adta át a sokat jeltó mogyorófa pálozát utódja kezébe. Mire nagy áldomás ivódott. Nem úgy van ma, mint volt régen. Ma úgy fogják köztéll a bírót. Az új közigazgatási rendtől fel a falu nepe. Nem kinttetés ma bírónak lenni, hanem teher. Tudja, erzi ezt a nép s bár ma is van elég érdemes ember, még se lakad köztök bíról. Nem kell. Az előtt ó parancsolt, ma neki parancsolnak, aztán ha nem teszi meg, büntetik, csak győzze fizetni. Járásukban most folytak a bíról választások. Körülbelül 10-en tették le a pálozát, melyből csaknem mindnyájan felnek s alig 1 évi hivataloskodás után szabadítani igyekeznek. Ma már nem a nép, mely nem igen lelkesedik a választásért, hanem ugyszólván a főbírák nevezik ki a községbírót s bizony nagy ritkaság, hogy büntetéssel való fenyegetéssel is alkalmas embert lehessen fogni.

— **Uj rend a tanítóképző-intézetben.** A vallás és közokt. miniszter legutóbbi rendelete folytán a tanítóképző-intézeteknél is egyharmad évekre osztották az iskolai évet. A rendelet folytán tanítóképző-intézetünkben már ezuttal az utasítás szerint járnak el s a növendékek megkapják az első harmad érdemsoroztatát.

— **Uj hitelszövetkezet.** Járásunk területén egy új ismét megszaporodott a községi szövetkezetek száma. Czeglédy Tivadar gazdasági vándor tanár, egy minisleri kiküldött társaságában decz. 15-én Gyékényes községben alakította meg a legújabb szövetkezetet. A megalakulás kis nehézséggel jár, a mennyiben a gyékényesiek egy ízben már midőn az antiszemita világban „keresztény szövetkezetet” alakítottak, kissé megégették körmüket. A fogvasztási szövetkezet akkori ügyvivője becsapta őket, a befizetett pénzeket elikkasztotta, a fogvasztási üzletet bezárta s az összes vagyonnal tovább lépett. Az új szövetkezet azonban oly alapon van szervezve, melyben semmi veszedelemtől nem kell tartani.

— **Nem jár több hajó a Balatonon.** A magyar tengeren beszüntették a hajó köz-

való jó leányt. Igen, igen meg fogok házasodni.

Walzert táncoltam a sikosra fagyott hóuton és kezeimet dörzsöltem össze örömben. mikor egyszer belebotok egy emberi alakba. — Oh bocsnat! Hasulóképen kívánom, kedves iskolatárs. De már csak nálam alszik, nem eresztem haza. Az idegen nagyon komolyan hangsúlyozta, hogy nála alszom, úgy hogy én szabadkozni kezdtem.

De kérem. Csak ne kérjen semmit. Maga nem tudja, hogy a feleségem mennyire feltékeny. Este 10 óráig adott kimaradási engedélyt és most tessék 3 óra.

Ha most egyedül mennek haza, a feltékenység iszonyu dühvel törne ki rajta és agyon ütne csupa szerelemből. Azért megesküdtem, hogy az első embert, a kivel most találkozom, fölavatam iskolatársammá.

De mi szüksége van önnek egy iskolatársra?

Hja barátom, ez már komplikált dolog, de szolgállok vele önnek magyarázattal.

Az az új Hébe ott a (Szerecsen herczegben) . . . a többit tán tudja . . . jó cimborák a muzsika, pezsgó . . . és 3 óra lett. Lássá már, most engem a feleségem végtelenül szeret, jámbor falusi libácska volt

mikor elvettem, így hát nem csoda, ha ragaszkodok hozzá.

Most 3 óráig maradtam ki, ha haza megyek . . . na de a többit tudja.

Dehogy tudom uram, dehogy! Azt nem uram, hogy mi közöm van nekem mindezekhez?

Ugy hát ez komplikált dolog, de magyarázom.

Őn most hozzám jön és egy oldalszobában alszik reggelig. Reggel aztán a feleségemből kitor a feltékenység, őn előlép az oldalszobából és így szól: „Asszonyom engedjen meg a ferjének, ő ártatlan, én vagyok az oka mindennek! Régi iskolatársak vagyunk, tegnap este találkoztunk és a viszontlátás öröme olyan nagy volt, hogy sokáig tartott találkoztunk eltrécselni.”

De nem gondolja uraságod, hogy ez esetben kedves neje majd az én hátamon veri el a port?

A szent nevére kérem tegye meg nekem ezt a szivességet, hiszen lehet őn is még valamikor ferj és akkor visszaszolgálom.

Ez hatott rám. Megegett rajta a szivem és együtt bandukoltam vele járattlan utakon.

Szögény embert egészen boldoggá tettem. Az egész uton azt motyogta:

Mit is csináljak mikor egyszer a feleségem

annyira szeret. De nagyon is szerethette, mert a mint felkeltem, a legbékésebb nyugalommal reggeliztek.

Az asszonyka vidáman szólított meg.

No csak lépjen be kedves barátom. A férjem mindent elmondott igazán, nem haragszom!

Óh, asszonyom!

A boldog férj kiment a frissujságokért s mihelyt a lábát kitette, az asszonyka felém fordult:

Uram nagyon leköttelezne, ha ma is 3 óráig mulatna valahol férjemmel.

Ó roppant szeret és nagyon feltékeny rám.

E mellett udvarol nekem egy fess huszárhadnagy, a ki ma este szerenádot rendez az ablakom alatt.

Ugy-e hogy megteszi nekem ezt a kis szivességet?

Hiszen önnek is lehet még felesége, vagy jaj mit is mondok. Mit tettem mást, mint hogy aznap este is együtt mulattunk 3 óráig!

A férj tuiboldog volt, de az asszonyka is.

Kedves barátom! Remélem, mezerterd ezek után, hogy miért ingadozom és kérlek arra, ments fel adott szavam kötelessége alól.

Fehér Dezső.

lekedést. December 15-ike óta a személy közlekedés Keszthely, Siofok és Balatonfüred között is szünetel a jövő tavaszig.

— **Hold fogatkozás.** Decz. 27-én éjjel érdekes hold fogatkozásban gyönyörködhetnek azok, kik nem restellik az éjszakát feláldozni. A fogatkozás 11 órakor kezdődik s 12 órakor beáll a teljes elsötétülés s csak 4 órakor fog ismét teljes fényében pompázni.

— **A város árvái.** Ú. v. Szereczné nevű napszámosasszony a város kórházában elhunyván, négy kis árvát hagyott hátra. Az árvákat a város bírójának adták át, hogy a város vegye őket gondozás alá.

A csurgói ált. ipartestület f. hó 12-én adta az tagdíjhátralékosait a csurgói főszolgabíróhoz behajtás végett. A hátralékok közel 300 fitra ruznak. Igazán csudálkozhatunk azon, hogy az 1 fitos tagdíjából így nagy összegre ruzhat a hátralék, pedig mennyivel könnyebb volna iparosainknak évenként az egy fitot megfizetni, mint most több évit egyszerre.

— **A csurgói ipartestület** a napokban pörölte be a városnál régi kötelezvényeit, mintegy 400 fit. értékben, s edékes, hogy a kötelezvények között vannak 20-25 évesek is. Ugy látjuk, hogy a jelenlegi elnök komolyan veszi feladatát s szereti a aendet s ehhez mi csak gratulálhatunk.

— **Uj betegápolási törvény.** A jövő év első napján fog életbe lépni az új betegápolási törvény. Ennek értelmében ezután az állam fogja a vagyontalanok után járó kórházi ápolási díjat megfizetni és nem az ájoltuak illetőségi helye. E költségek fedezésére január 1-től állami pótdótot fogunk kivetni.

— **Tél.** A napok óta állandóan enyhé idő egyszerre megváltozott. Eddig azt hittük, hogy Abbáziában élünk. Állandóan 14--16 fokos kellemes időnk járt s esalt a sétáló közönséget. Decz. 16-án éjjel azonban fagyini és havazni kezdett. Első jele a télinek, mely 8 nap múlva hivatalosan is be fog köszönteni.

— **Általános vakáció.** Vége az iskolai első harmadévnek. A muzsaszereg megkapja fáradságát, esetleg korhelyisége jutalmát, a jó és rossz osztályjegyet s azzal együtt a karácsonyi vakációt. Mily édes érzés ez a diáknak, a ki még a szüzenletes secunda hatását sem érzi, a feletti örömeiben, hogy pár hétre leverheti az iskola porát. Intézetünkben holnap és 23-án kezdődnek meg az általános vakációk s tartanak január 3-áig. Lesz tehát 2 heten át néma csönd.

— **Az „Anker“** már 40 év óta működik hazánkban és nálunk az életbiztosítási intézmény megalapítójának, uttörőjének tekinthető és mint ilyen mindig különös figyelmet fordít az életbiztosítás terén előforduló előhaladásra és azt úgy a díjtáblázatoknál, valamint a szerződési feltételeknél alkalmazván, nemcsak a biztosítási módozatok gazdag választéka, a díjak olcsósága és méltányos elvei által, hanem alaptőkéje díjtartalék alapjai és nyereségtartalékai által mindazon biztosítékokat nyújtja, melyeket egy szolid életbiztosító társaságtól követelni lehet.

— **Herczeg Ferencz** leggenialisabb íróink egyike szerkesztésében megjelenő „Uj Idők“ szépirodalmi képes heti lap előfizetési ára 1 évre 8 fit. fél évre 4 fit. negyed évre 2 fit. Megrendelhető Singer és Wolfner kiadóknál Budapest Andrási ut 10.

C s a r n o k.

Nagytakarítás az íróasztalban.

(Folytatás)

És amint vissza-visszalapozgatok és főnkad tekintetem egy-egy jgyzeletem, visszafiatalom az emlékekben. Amikor még a jóbarátok társaságától környezve egy külön kisvilágot képeztünk a világban, amikor a pajtásokkal testveries bizalommal voltunk

egymás iránt, azok, a kikkel szerelmi kalandok után jártunk, azok, a kikkel bűbéselkődő levelezésben álltunk, a kikkel a fehér asztal körül mulatgattunk, vagy azok, a kikkel együtt izzadtunk a tanképesítő vizsgának nevezett diákban, aztán azok, kiknek vajjas kenyeret adtunk préselt képekért, a kikkel bővegeket gyűjtöttünk, a kikkel háborusdit játszottunk és gomboztunk.

Boldog kor, a mikor még a püffölés és gombozásban nyert alakot a barátság!

Aztán a szép asszony méltatására akadok, kinek gardedamja voltam, mikor férje a szomszéd teremben tarokkozott. Aztán egy bokréta idéződik föl bennem, melyet titokban küldtem a színpadra, aztán a vígadóbeli fehér és rózsaszínű bakfisok. Husz éves kamaszkoromban egyszer öngyilkosságra is gondoltam, mikor egy husz éves mellbeleg ideálomat a temetőbe vitték. Ez volt a legboldogabb kor, melyben vakmerő elszántsággal foglalkoztam házassági tervekkel. Akkor, mikor t. i. még egy mézeskalácsos szívvél kimerült szerelmi áldozatkészségem, akkor, mikor még nem derrogált nekem a sötét lepestházban órákhozsat ácsorognom. Tovább, a többi közt az Erzsébetteri promenádra is akadok. A legrégebb feljegyzés ez, de emlékszem, hogy azon túl is valamikor a szomszédasszony kcs lányával főzőcskézttem. Óh, minő távoli szép álmokép!

Aztán a dícsőségnek, hírnévnek emlékeztete kerül sorra, attól az önképzőkori jeligés levélről kezdve, melyből először hullt ki a névjegyem, egész az utolsó névtelen sajtómunkáig, melynek egyedüli jutalma a tisztességes czélnak becsületes öntudata.

Menyi bánat, mennyi szomorúság és közbe mennyi öröm és vidámság! Ujra és újra végigélem mind. És ahogy évről-évre szaporodik és bővül az emlékezet, szaporodik szívemben a mértéknek láncolata. De a kérdésben megedződik a szív. Öregszünk. Ez mindent megmagyaráz. Az idő más viszonyok, más körülmények közé hajt. A mindennapi élet munkájában s tapasztalatkörében meglazul a baráti kötelék s míg egymástól eloszlanak, magához ragadnak újabb vágyaink, reményeink. Ki a házaset örömeiben keres új életet, ki a társadalmi tevékenységben. Fáradt kezemben becukodik a Napló és a multak emlékein kalandozva visszahanyatlom székemben. Valami titkos fájdalom fog el és szemrehányó gondolattal illetem a végzetet: hogy nem maradhat minden régi jó alakjában.

A mint rendbe rakosgatom és lapozgatok okmányok és bizonyítványok sokaságában, egy különös iraton akad meg a figyelmem. Ez a czime: „Ünnepélyes ígélet.“ Sokunknak aláírása pecsételte meg fogadalmunkat. O'vasgatom a neveket. Egyikre-másikra nem is emlékszem már, ki tudja merre hívta őket a közös hivatás, melyre őket egyforma jogcíműnek kijelölte. Egyiknek-másiknak igazgatóságra, vagy tanfelügyelői méltóságra vitte föl Isten a sorsát, megbocsátom azonban neki, hogy egy fokkal magasabban hordja az orrát. Akadok névre a kit a társadalmi életben úgy üldöz bolondos végzete, mint akkor, mikor még a pajtások guntyárgya volt. Istenem, hát gyarló is az emberi lélek! Maholnap a jubilláris találkozás idejét értük el s jaj, hova lett az a nemes idealizmus, melylyel aláírtuk a egyvadás fogadalmát!

Önmagamban keresem a hibát, a ki szintén csak az árral uszom. A napló és az a sok régi emlék itt fiókjaimban megvigasztal ugyan, hogy nem tértem elannyira az idealizmus boldog világából, de mit ér az, ha elszigetelve állok az általános áramlattól? Ideálizmusom: sopánig a megpróbáltatott szív, de hirtelen föllobbanásokban kimerül minden szebb törekvése. Ha lelkesedésről van szó, egy bizonyos pontban egyetértünk, de hogy az eszmények láncolatát összefonjuk, ahogy gyöngék vagyunk, az áramlattal való szembeálláshoz pedig nincs bátorságunk

Szegény Vili barátom! A te nevednél leghosszabbban idűzik kegyeletes visszaemlékezésem. Te voltál három éven át jókedvű

vigasztalónk vén professzorunk zsörtölődései fölött érzett elkeseredésünkben. Mennyi vidám órákötöket szerzettél mindnyájunknak, kik itt ünnepélyes ígéletre sorakozunk a papíron. Te voltál a legelső, kit nyomoru végzete esküszegővé tett, mert itt hagytál bennünket s elmentél egy halásabb világba. Keserűséggel szívemben váltál meg e világtól, mert hűtlenek lettünk bajdában baráti szívdhez. Szegény Vili! E'ökerül fiókom-ból jó kedvű arczképed. Hátra csapva fejeleden a kalap, s vihákos mosoly ül örökké jókedvű ábrázatodon, jól emlékszem, együtt örökítettük meg ábrázatunkat az iskolai föl-szabadulás első perceiben. Körülnézek szobámban. Egymagam vagyok emléked lel. Egy könnyeseppen megszentelt a bánatot, mit vesztéséged fölött érzek. Mindnyájunk nevében siratlak el, kik nélkülöd gyülekezünk majd össze a tíz éves jubileumi pohárköszöntésre.

Eteszem a Vili képét, de nem a vidám emlékek közé, a honnan most először akadt kezembe halála óta, hanem baráti, voltakoni visszaemlékezésemmek gyászlapos temetőjébe. Egész gyűjteményem van már belőle külön fiókban. Mindszentnapján sorba nézdeltem, olvasgattam.

A többi fényképet jóskártya módjára kirakosgatom most, hogy derült emlékekkel mossam el a mult szomorúságait. Egyik-másik mosolygó képet kivesszek a sorból s lámpavilágnál nézem a fényt. Egy-egy homályos fotocska bolondos idealizmusomat juttatja eszembe, a mikor még a képeket csókolgattam. E mult az is. Mikor a komoly élethivatás fogalmával ismerkedünk meg, megszűnik az eféle üres epekedés.

És mikor ezt is és a sok apróságot is mind rendbe rakosgatom el, fáradt tekintetem az utolsó fiókra vetemedik. Kihuzom. Nehezen jár. Hátha még a gondoltuk is sulya volna! Itt van az értékes és érdekes levelek gyűjteménye. Rendben van ez a fiók, de a pihenés daczára is ellenállhatatlan vágyat érzek ennek megoblygatására, hogy ismét rendbeszedhessem. Sejtelmes virágillat és a kibukkanó tarka szilagkötelekek csábitgatnak, de a nagytakarítás élvezete kimerítették emlékezetemet. Hosszu még a szünidő és takarékoskodnom kell a napi szórakozással. Így ni! Holnap a rózsaszínű esomagot kötöm föl, aztán a zöldet, aztán meg azt, a melyik csak spárgával van átkötve.

Igy érek a szünidő végére. Aztán még kérdeje valaki, hogy nem unatkoztam-e a négy falak között?

(V É G E.)

ROMHANYI SÁNDOR.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

— Egy anonim levelezőnek. Hogy ön nem tisztességes lény, azt határozottan igazolhatjuk mindazokkal együtt, kiket aljas leveleivel zaklat. Levelét mi is vettük, melyben egy tisztességes és jótollu munkatársunkra támad s elég arczatlan öt megfenyegetni gyalázni a legpiszkosabb módon. Ön csoda lény! Meg vagyunk róla győződve, hogy a tárczaírónkat, kinek hymen hírét alig 2 hete köztöltük lapunkban s jelenleg a legboldogabb vőlegény, épenséggel nem is ismerheti. Mi alappal bírhat tehát az ön fenyegetése? Mi azt küsszük, csak megbomlott agyrendszeren alapulhat. Ha feltevésünk való, miben nem is kételkedünk, óva intjük önt, menjen addig a Lipótmezőre, a mig kény-szerzubbonyba nem viszik. Ha csalódnánk s talán a játszi kedv, avagy gonosz lélek vezérelné ördögi mesterségében, úgy jó lesz ha felhagy istentelenségeivel. Vigyázzon, ma már nincs titok, még az anonimokat is leleplezik s jaj azoknak, kik mások sepleltelen becsületességében tipródnak. Az ön kezét már ismerik, szörnyű piszkos, több szenny van arra tapadva, mint a menyői egy szemétdömbben elér. Ne titódjön meg a hasolaton, de ez is gyenge. Viszonzásul el vagyunk készülve egy újabb förmédvényére, melyet, legyen róla meggyőződve, megnyugvással várunk. Ön olyan lény, a kitől a sértés is dícséret. — De ha mégis a gonosz lélek fertelmei kergetik aljas levelezéseiben, melyekkel a családi boldogságot akarja ördögi karmokkal felkavarni, vigyázzon! Nyomon vannak s ma-holnap elesipik önt, sőtét lepléből kiugraszta, igazi valójában állítják bírái elé. S ha tán nem ismerné a törvényt, olvassa csak el az 1878. 5. ik törvényczikk 258. szakaszát, abból megismeri méltó büntetését. — Ha talán azt hiszi, hogy papirt nem tűrő leveleivel a czimzetteknek bosszuságot szerzett, családiki. Olvastuk legalább 5 oly tartalmu levelét, mely az ön „művelt“ lekenek méltó kifejezése. S azt hiszi, elérte czélját? Nem. Hasztalanul fáradt, a megyalázni szándékolt

czimzettek csak magasabb polczra emelkedtek az által, hogy az ön becselen vádját a jóbarátok előtt feltárták. Ha ön jogosan vádolna, legyen rola meggyőződve, a vádlott hallgatna, így azonban tisztesség érzetének tudatában kinev ti önt.

3181. tk.
1898.

Hirdetmény.

Somogy megye Sarkad község közlegelőjének egy részének a 20326/1890. I. M. számú rendelet értelmében egyenként történt felosztása és telekkönyvezése következtében a szervezett község telekjegyzőkönyvei részlegesen átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve melyekre az 1886. évi 29. t. cz. az 1889. évi 38. t. cz. és az 1891. évi 16. t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendeli az 1892. évi 29. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyebítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ezt a csurgói kir. jbiróság mint tkv. hatóság azzal a felhívással teszi közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. tcz. 15. és 17. §. alapján, ide értve a §-oknak az 1889. évi 38. tcz. 5. és 6. §-aiban s az 1891. évi 16. t. cz. 15. §-a pontjában foglalt kiegészítéseit és, valamint az 1889. évi 38. t. cz. 7. §. és az 1891. évi 16. t. cz. 15. §. b. pontja alapján teljesített bejegyzések, vagy az 1886. évi 29. t. cz. 22. §. a. alapján történt törlések érvénytelenségté kimutathatják evégből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis **1899. évi Május hó 10 napjáig** bezárólag a tkvi. hatósághoz nyujtsák be most ennek a meg nem hosszabbítható záros határidőnek eltelte után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilván könyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. 29. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogainak bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1899. évi Május hó 10 napjáig** bezárólag a tkvi. hatósághoz nyujtsák be, mert ennek a meg nem hosszabbítható záros határidőnek eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, a kik a tkvi. átalakítás tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. évi 29. t. cz. szerinti eljárás és az annak folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve völik, azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi 38. t. cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólamlásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi. hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1899. évi Május hó 10 napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ennek a meg nem hosszabbítható záros határidőnek elmulta után az átalakításhoz közbejött téves vezetésből származó bármimemű igényeket, jöhiszemű harmadik személyek irányában nem érvényesíthetnek, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adták át, a mennyiben azokban másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag belenyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Csurgón, 1898. October hó 22-én a kir. jbiróság tkvi. hatóság. Prettenhoffer helyett

Hochreiter László
kir. albiró.

Kiadó laptulajdnos:
Vágo Gyula.

Épitések, építőmesterek háztulajdonosok

figyelmébe ajánlja gyártmányát az

ELSŐ MAGYAR

„SCAGLIOL“ építőlemez-gyár

Tata-Tóváros.

A szabadalmazott építőlemez, nyaralók, lakházak, gazdasági és gyári épületeknél vagy ezek átalakításánál kiválóan alkalmas.

Tűz- és fagymentes, teljesen száraz mennyezetek, boltozatok, kerítésfalak, válaazfalak, kémény és szellőztet a csövekhez alkalmas gomba- és salétrom- mentes anyag.

Uj, gyors és a legolcsóbb építkezési rendszer.

Magyarázó füzetek és egyes anyagok árai díjtalanul küldetnek.

SZVOBODA GYULA,
é p i t é s z.

12-14.

HIRDETME NY.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy a **Sávol Pál** féle

fodrász és borbély üzletet

megvettem s azt **1899. január 1-től** saját nevem alatt fogom tovább vezetni.

Az üzletet egész ujjonnan a modern követelményeknek megfelelően fogom ujra berendezni, főtörekvésem lesz a pontosság és tisztaság, miért is a **műszerek minden használat után fertőtleníve lesznek.**

Minden igyekezettel azon leszek, hogy a n. é. közönség pártolását kiérdemeljem.

Magamat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlva vagyok

Csurgó, 1898. december hóban

kiváló tisztelettel

Schumann József

borbély.

1-1

AZ „ANKER“

élet- és járadékbiztosító-társaság.

Igazgatóság:
Bécs, I. Hoher Markt II.
(Anker-hof)

Magyarországi vezérképviselőség:
Bpest, VI., Deáktér 6 sz.
(Anker-udvar)

a társaság saját házaiban.

OLCSÓ DIJAK, NAGYON KEDVEZŐ FELTÉTELEK, A KÉPZELHETŐ LEG-NAGYOBB BIZTONSÁG.

Összes vagyon 1897. végén	62 millió forint
Biztosított tőke 1897. végén	240 „ „
Eddigi kifizetések	101 „ „

A oształékterv szerint nyereményosztalék 5 év után évenként

B „ „ „ „ már 3 év „ „

A nyereményosztalék A oształékterv szerint évek óta az évi díj **25 0/0**-át teszi ki; B oształékterv szerint az 1894. évben biztosítottak az évi díjak **12 0/0** át, az 1895-ben biztosítottak az évi díjak **9 0/0**-át kapták.

Előnyös kiházasítási és vegyes biztosítások

Mindenemű haláleseti-, életesei- és járadékbiztosítás.

Prospectussal és felvilágosítással szolgál a fenti magyarországi vezérképviselőség, hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők, valamint a társaság ügynökei.